

Es Molí Nou

Vilafranca, Abril 1995 - Núm. 95

**DIA 30 PRIMER
MERCAT DEL
LLIBRE A
VILAFRANCA**

ELS JOVES VILAFRANQUERS COMENCEN LA SEVA ACTIVITAT LABORAL AL NOSTRE POBLE

**CA SES MONGES
S'OMPLÍ PER
ESCOLTAR LA
CONFERÈNCIA
SOBRE SON NUVIET**

**EL SALÓ
PARROQUIAL
PRESENTAT
AL PLA 5-B**

**VILAFRANCA
ACOLLIRÀ
LA DARRERA
ETAPA DEL PLA
DE MALLORCA
DE CICLISME**

**EL PRÒXIM
MES NÚMERO
ESPECIAL SOBRE
LES ELECCIONS
MUNICIPALS I
AUTONÒMIQUES**

BOB DYLAN podria actuar a la Vila
per la Beata d'enguany

- **Es prepara una setmana carregada d'espectacles musicals i culturals**
- **L'ajuntament ha format una coordinadora de seguiment**

«ES MOLÍ NOU»

Publicació mensual de
l'Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Depòsit Legal
PM: 366 - 1986

Edita:
Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Coordina:
Jaume Català

Redacció i col·laboradors:

Andreu Bauçà
Francesc Amengual
Joan Barceló
Joan Jaume
Bartomeu Català
Biel Monserrat
Jaume Nigorra
Jaume Sansó
Miquel Barceló
Joan Estrany
Joàn Bauzà
Joan Rigo

Redacció Esports

Jaume Vidal
Tomeu Ferrer
Jaume Nicolau
Antoni Sansó

Imprimeix:

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, n° 2
MANACOR

Els articles publicats en aquesta
revista sols expressen l'opinió dels
seus autors

Editorial

Camí de La Sala

Dos partits lluitaran, al igual que ara fa quatre anys, per aconseguir la batlia de Vilafranca. PSM y PP ja tenen quasi a punt i completades llurs candidatures. El partit nacionalista repeteix amb l'actual batle, Joan Bauzà, i el partit dels conservadors ha apostat per la renovació i presenta a Antoni Gayà Batle com a número u. A poc més de trenta dies per a les eleccions (28 de maig) l'ambient polític que es respira és prou diferent de la precampanya de 1991.

En aquests quatre darrers anys han canviat moltes coses al nostre poble. Les millores en infraestructures són evidents i el clima social no es pot dir que sigui dolent. Tot dir que no podem oblidar que algú o alguns elements distorsionadors varen atemptar contra el regidor Bartomeu Oliver del PSM, cremant-li el cotxe i posant en perill la seva integritat física ara fa dos anys. Aquest fet aïllat no pot trencar emperò l'ambient de respecte general que ha reinat en la major part del mandat. El grup de govern del PSM ha desenvolupat una tasca més plena de encertats que d'errades i amb un excel·lent talant integrador. El batle, es pot dir que en moltes ocasions ha deixat de banda la seva afiliació política per atendre de forma plena els problemes particulars de gent que no era afi al seu partit. El paper de l'oposició en la seva tasca de control no ha estat constant. Només en comptades ocasions el PP ha tingut als seus quatre regidors a les sessions plenàries i ha divagat molt en temes tan transcendents com el tema de l'abocador de cendres de Son Nuviet. Evidentment, el partit conservador ha estat prou lluny del bloc polític Petra-Vilafranca que rebutja que la cantera sigui convertida en cementeri de les cendres tòxiques que a la llarga contaminaran els acuífers del Pla.

L'entrada de gent nova al grup del PP pot donar uns aires de renovació que arriben una mica tard i amb no pocs enfrontaments entre el sector del candidat a batle, Antoni Gayà, i el sector encapçalat per l'ex batle, Bernat Gari, i que acapara a la major part de l'associació de la tercera edat.

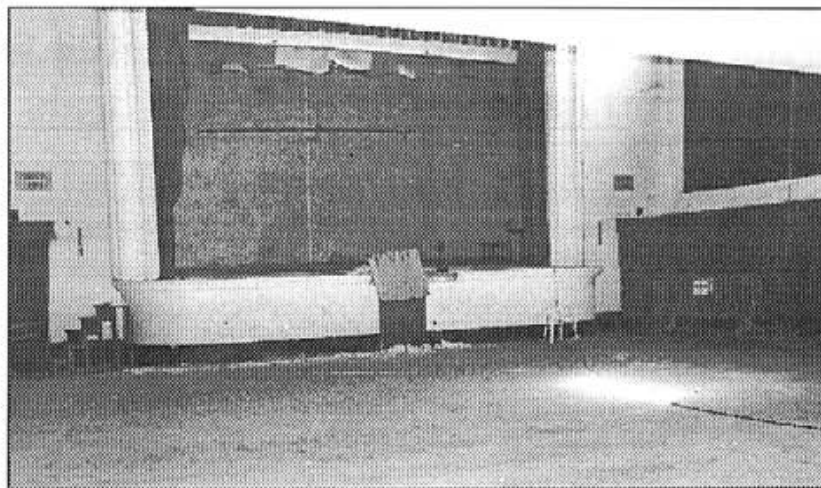
Entrem ja de ple en el camí de La Sala. Per davant queden unes quantes setmanes de precampanya i després quinze dies que seran la recta final cap al 28 de maig. Seria bo que el clima de crítica que sol comportar l'època electoral municipal es mantingués dins uns marges de respecte i no repetir certes crispacions. Al cap i a la fi el que està en joc és el futur més immediat del nostre poble.

El projecte de rehabilitació del saló parroquial enviat al pla 5B

Redacció.- El futur de l'edifici de l'antic cinema parroquial (cedit per l'obispat a l'Ajuntament fins al 2021) dependrà de les ajudes que rebi el municipi de l'Objectiu 5B de la Unió Europea. Així ho informà el delegat de Cultura, Jaume Sansó (PSM), quan informà en sessió plenària que el projecte de reforma efectuat al 1991, i que tenia un pressupost inicial de 66 milions de pessetes, havia estat actualitzat i remés a la Mancomunitat del Pla per ser inclòs dins el paquet de sol·licituts que aquest organisme presentarà a la UE.

El pla d'estructures culturals del ministeri de les Administracions Públi-

El teatre tindrà cabuda per a 200 persones

ques ha anat ignorant la petició de l'ajuntament, que preten des de la sessió del local accedir a les subvencions estatals per executar el projecte de reforma del cinema parroquial i la seva reconversió en centre de cultura.

El projecte primer contempla la construcció

d'un teatre a la planta baixa amb cabuda per a 200 persones. El primer pis es destinarà a biblioteca i arxiu, la segona planta serà sala de conferències i exposicions i tindrà altres sales de divers ús que seran adaptables per a les diferents entitats culturals de la Vila.

Antoni Gayà alcaldable pel PP a les eleccions locals

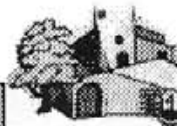
Redacció.- Definitivament el candidat a la batlia per part del Partit Popular (PP) serà el fins ara president del partit a Vilafranca Antoni Gayà Batle, com així ho feu saber el president del partit Gabriel Cañellas a l'acte de presentació de les candidatures que presentarà aquest partit a les eleccions locals que

tendran lloc el proper dia 28 de maig.

Antoni Gayà serà l'alcalde després de la polèmica que dividia els fidels de Gayà, el sector més jove del partit, i de l'ex-alcalde Bernat Gari, qui acapara el vot de la tercera edat. Tot pareix indicar que Gari serà col·locat al segon lloc de llista.

Antoni Gayà Batle

Bob Dylan podria actuar a Vilafranca per la Beata

El cantant seria l'atracció d'una setmana carregada d'esdeveniments culturals i musicals

Redacció.- Tot sembla lligat perquè la darrera setmana del mes de juliol Vilafranca sigui la seu de l'esdeveniment musical i cultural més important dels que fins ara s'han celebrat a la nostra Vila. Una zona d'acampada per a dos mil persones que s'instal·larà vora el torrent serà l'encarregada d'acollir tots aquells espectadors que decideixin passar el sis dies que durarà l'esdeveniment a Vilafranca.

Però si alguna cosa hem de destacar d'aquest espectacle és la possible presència del cantant nord-americà Bob Dylan, qui segons l'empresa Zatropeck, té el 90 per cent de possibilitats per poder cantar els seus temes al camp d'Es Molí Nou a canvi d'uns 20 milions.

Durant 12 hores al dia s'oferiran espectacles de dansa, teatre, folkore, a més dels macroconcerts per els que s'han contractat nou grups d'àmbit nacional, 36 de regionals i cinc grups internacionals.

D'entre els darrers i figuren els Suede, James, Toys Dolls i Supersuckers. Subterranean Kinds, Sex Museun i Extremo Duro

encapçalen el cartell dels conjunts nacionals.

Un ple extraordinari de l'Ajuntament dona, de forma unànime, entitat a una coordinadora de seguiment que s'encarregarà de recolzar l'organització i de programació d'activitats culturals.

UN LLOC BEN SITUAT

L'empresa Zatropek considera que Vilafranca és un lloc formidable per fer-hi un esdeveniment d'aquest tipus, ja que està situat en el centre de l'illa, no té lluny la costa i a més a més compte amb bones instal·lacions (Centre de Salut, Guàrdia Civil), el poliesportiu té cabuda per 12.000 persones i una zona d'acampada que pot aglutinar més de dues mil persones.

La Biblioteca i l'escola organitzen el primer Mercat del Llibre

Serà dia 30 d'abril i començarà a les 10

El proper diumenge dia 30 d'abril, a les 10 del matí, i en motiu de la festa del llibre, s'obrirà el primer Mercat del Llibre a Vilafranca, gràcies a la col·laboració entre la Biblioteca Municipal amb el col·legi «Es Cremat» i l'A.P.A. (Associació de Pares d'Alumnes). El Mercat comptarà amb onze llibreries de Ciutat, Manacor i Vilafranca, més la Biblioteca Municipal que s'hi traslladarà amb els llibres més destacats i amb una col·lecció local, i es repartiran el lloc damunt la plaça Major. Al centre de la plaça s'hi col·locarà un petit cadafal per poder sentir les bones

paraules de l'escriptor Gabriel Janer Manila, qui tractarà sobre el llibre «Han cremat el mar» que han treballat els escolars de setè i vuitè, que tendran l'oportunitat d'esbrinar alguns dels perques que els hi han quedat pendents de resoldre després de la lectura del llibre i seguidament també es farà un conta contes a càrrec de Nati de Grado.

A més de tot això els alumnes d'«Es Cremat» han preparat un sèrie de murals i treballs en motiu del dia del llibre i els exposaran a la mateixa plaça muntant un petit mostrador amb els seus treballs.

• Els alumnes d'Es Cremat mostraran els treballs fets en motiu del dia del llibre

• Gabriel Janer farà una conferència i Nati de Grado un Conta Contes

El mes vinent especial Eleccions Municipals i Autonòmiques a n Es Molí Nou (entrevistes, reportatges, opinió de la gent...). Els qui no esteixs suscrits podeu fer-ho demanant qualsevol dels nostres col·laboradors o adquirint-lo a Ca'n Caminer

1er
MERCAT
DEL
LLIBRE

GLOSES D'EN BIEL MONTSERRAT

ELECCIONS

Sentim parlar d'eleccions
que ja mig apreparades
que fent fues i grapades
per guanyar ses messions.

Tothom pensa en so guanyar
només un pot fer primer
ningú ha de fer darrer
es poble vol caminar.

Qui no serà es guanyador
no se toca decantar
que es que anam a votar
volem veure unió.

Crec que és just i necessari
tots junts fer qualche sopar
i feina pes bon demà
i que a gust de tots se prepari

No sempre com es fesols
que mai se miren de cara
o un mirar que se despara
com sa cara des mussols.

Perdre no és una vergonya
així són ses eleccions
pes qui tenim pocs milions
amb perdó quasi una ronya

No mereix tenir cap vot
es que està brut, ple de taques
es que s'umplen ses butxques
a dins sa presó i garrot.

Color negre o color blanc
no hauria de ser mirat
feina i ben encaminat
i que el dugui a dins sa sang.

Confiem que es tractorer
estiga ben net de faltes
que en ses cendres pensi bé
que no volem lo d'ets altres.

No importa haver estat batle
per esser bon empleat
ni d'una casa ni de s'altre
es dit 'rriba a ser cansat.

Amb sos modos o amb so dit
i sa manera de contar
cavil·lant lo inhumà
perjudicant es petit.

TENEN SET

Sa gent se comença a moure
en tenir necessitat
per no haver aprofitat
s'aigo es dia que va ploure.

en lloc d'un depòsit, tres
i 'plegar aigo quan plou
llevar "gasto" i renou
que es govern no hi pot fer res

Amb pancartes pes carrer
no queda res arreglat
quasi un depòsit per cap
avui s'ha de menester.

Mos va bé 'mollar es grifó
de s'aigo que hem de pagar
i en ploure, gemegar
deim "això és una brutor".

Que patesca es sembrat
ninguns hi podem fer res
amb sa vida des pagès
per moll o per sequedat.

S'aigo s'aplega quan plou
emplear una mica es cap
no és cap sistema nou
sa pura realitat

DE LA VILA

Vilafranca, posa't guapa
és així com te volem
t'estimam, te cuidarem
lluente com una plata.

Pura com s'estel de s'auba
viva com es sol sortir
sentir es vent, gall que canta
si volem tots, serà així

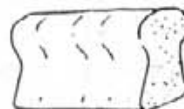
Es Punt Verd, ja el tenim
l'aprofitarem,
mos educarem
ca nostra, t'estim

Tres cans tenim a Lanzell
un a lloure i s'afua
qualcú que passa batua
un se va barallar amb ell.

En Biel està fermat
això és que pareix bon al·lot
ademés de ben cuidat
només li falta garrot.

Ses festes han arribades
lo que més sol agradar
qui demà farà panades
bon profit, si en pot menjar.

La Bíblia és com :

PA

"Aquest es el pa que baixa
del Cel, per tal que aquell
que en menja, no morga".
(Ev. Joan 6:50)

FOC

"¿No es la meua Paraula
com a foc?".
(Jeremias 23:29)

UNA LLUERNÀ

"Llanta es als meus
peus la teua Paraula i
lluerna al meu camí".
(Salm 119:105)

LLET

"Destitgeu, com a nens
nascuts fa poca, la llet
espiritual no adulterada
per tal que creixeu per
ella per a salvació".
(1ª Pere 2:2)

MEL

"I dolces més que la mel,
i la que destil·la de la
brenca".
(Salm 19:10)

XXIIIè Certamen Poètic Verge
de Consolació de Sant Joan,
1er Premi Escolar.

LA VERGE I LA NATURA

En aquest dia d'avui
que és tan assenyalat
esper que no acabem com l'any
passat
amb el vestit ben remui

La gent d'aquest poble
tan petit i acollidor
vos dona les gràcies Senyora
per haver elegit Consolació

Gràcies a aquell pastor de
Solanda
que dins un ullastre vos trobà
sempre vos podem adorar
els d'aquí i els de qualsevol
banda.

Vos que estau enrevoltada
d'hermosura
un miracle vos deman
que l'incineradora no funcioni
mai
i podrem gaudir de la natura.

Això que us he dit abans
de la futura incineradora
només en tenim la cupa els
humans
amb aquesta dèria de
depredadora.

Per aquest problema esmentat
hi ha una solució
reclicar tot el que s'ha utilitzat
oh! Verge de Consolació

M'he dirigit a Vos Verge Maria
amb aquest escrit d'actualitat
perdonau-me si no ha estat del
vostre agrat
seria per Vos el darrer que faria.

I ara per acabar
aquestes quatre paraules
les gràcies vull donar
a tots els qui estau amb
nosaltres.

Bàrbara Barceló Roig
(13 anys, 8è EGB)

LES LLETRES DELS "SCHYTHE"

Néixer o morir

Tota la vida, abans de la
meua vida,
entrenant-me per guanyar
en un carrera entre néixer
o morir;
en ella molts fracassaran,
no podran concloure,
d'altres correran el més
fort que podran.

Nascut per intentar néixer
una altra vegada
arribat a aquest món per
crear o fracassar
una carrera en contra de
la Mort
una carrera amb un simple
fi.

Una batalla entre atletes
per arribar el primer a
la meta
en la qual trobaran la vida
tal vegada la mort feta
de goma.

O cauran per un penya-
segat;
sortiran tot afuats.

Som una partícula de se-
men
som un espermatozoide
jo som i véc de tu

Vaig lluitar encara que
ja no me'n recordi
contra la Mort vaig córrer
jo ja tenia vida
vaig lluitar per
sobreviure

Jo vaig ser el guanyador
només tenia una
oportunitat
vaig guanyar, i això fa
que me'n senti orgullós;
vaig guanyar, i això fa
que em senti feliç.

Véc d'una puta partícula
de semen
véc d'un espermatozoide
jo som i véc de tu

Néixer morir(vaig lluitar)
Néixer o morir(i seguiré)
Néixer morir(vaig lluitar)

Som unes partícules de
semen

som uns espermatozoides
nosaltres venim de tu

Així és la vida en realitat
una batalla entre
viure o morir

Cadira elèctrica

Estic respirant l'aire
humit de la presó
sent una olor de mort
sé que moriré a la cadira
elèctrica
jo mai no he tengut sort.

Sent passes pel passadís,
ja em vénen a cercar
renou de claus obrin les
reixes
estic condemnat, ja m'han
sentenciat
morir no m'espanta, jo
estic preparat.

-»Demana la darrera
voluntat»

-»Vull electricitat»

-»Confessa't a Déu dels
teus pecats»

-»Sí, Déu, jo he pecat»

-»Digues-li a Déu que
n'estàs empenedit»

Déu tot-poderós, jo et
confés
que véc a per tu
electricitat, il.lumina'm
els ulls
no vull cap perdó.

Electricitat, il.lumina'm
els ulls
tot el temps sent la mort
nascut en un món de foc
mort dins les flames.

Que qualcú m'ajudi, o Déu,
per favor, ajuda'm
no tornaré a matar mai més
n'estic penedit, no vull
morir,
compliré qualsevol càstig
menys la mort.

Ara comprenc els ulls de
misteri
que quedaven congelats en
la mirada de les meves
víctimes
en un moment els he vist
a tots passant pel meu cap.

Bernat Estrany

Jaume Sansó i Caldentey

Som feliç. Estic content. A la fi un extremeny què va venir a Mallorca a cercar una feina de temporada, a canviar la història. A partir d'ara els llibres de geografia hauran de canviar la localització del riu Ebre. La definició serà: «El riu Ebre neix al pirineu occidental. Al llarg del seu camí passa per ciutats com Saragossa i Tarragona. La seva desembocadura és al dic de l'est, vora Porto Pi, Mallorca». Tota una troballa. Recapitem i intentem recompondre l'història:

Un bon dia arribà a Mallorca un extremeny de la província de Badajoz. Un cosí seu l'hi ha parlat molt bé de l'illa. Què hi ha feina a voler i que s'hi poden guanyar uns bons doblers. Ell deixa dona i cinc fills i promet retornar a casa seva en acabar la temporada. Enllestit per emprendre el viatge en tren que el durà cap a València, es despedeix de tota la família, travessa la península ibèrica i veu la mar per primera vegada als seus quaranta anys. Agafa barco i arriba a Mallorca. El seu cosí l'espera. Després d'una forta abraçada i d'intercanviar regals, l'hi diu que no hi ha cap lloc de treball per ell a l'hotel on fa feina. L'immigrant desesperat intenta pujar altre cop al barco per partir vora els seus. El cosí li diu que intentarà trobar-li alguna cosa. El sen demà el cosí va a cercar-lo a la pensió, content i botant: un cunyat de l'encarregat de l'hotel, coneix un amic de la cosina de l'amo de l'empresa de pintures que ha de pintar el barco Móstoles. La missió d'aquest vaixell és fer de aljub per travessar l'aigua de l'Ebre cap a Ciutat, per així, proveïr d'aigua aquesta població. El seu cosí li comenta que quan es presenti digui que sap fer qualsevol cosa i que és un pintor experimentat. Així ho fa. Arriba al tornall, parla amb l'encarregat de l'empresa i el primer que li comanen és pintar l'interior del vaixell. Ell ni puta idea de pintar. Fa les mescles que li sembla, pinta allà on vol i quan troba que basta, avisa que ha acabat. Arriba el Cabo Prior, què és el barco que duu l'aigua de l'Ebre. Li amolla la càrrega. Uns quants dies després s'en adonen que l'aigua ha tornada dolenta, que té gust de disolvent. El ministre dóna la culpa al conseller, el conseller a l'empresa de pintures, l'empresa de pintures al pobre immigrant extremeny. L'aigua es llança al mar per així donar una nova desembocadura a l'Ebre. Agafen l'extremeny i el posen dins un barco de la Transmediterranea i l'cap a Badajoz. El pobre home després de l'experiència no vol sentir a parlar de pintures ni de Mallorca. Però en pot estar content, ell amb el seu acte acaba de canviar l'història i en podem estar goixosos.

UNA LLOVA SOBRE ELS NÚVOLS

No fou una nit qualsevol d'un mes qualsevol. Fou la primera nit del mes de maig, del mes de Maria. La meua padrina m'assegué a les seves falces i em parlà, per primera vegada, de la raó del'existència de l'esser humà i del «d'on venim i on anam» que tant ha turmentat els filòsofs i científics al llarg dels segles. D'aquell complex monòleg només en guard a la memòria la darrera frase: «- Jordi, si no fas bona, aniràs a l'infern» Puc recordar amb claretat que tal sentència em creuà sobtadament les idees. Fins aleshores. En Banyeta Verda només havia estat per mi aquell estrofolari i divertit personatge que cercava Sor Tomasseta amb la mala intenció de tirar-la dins un pou. Ara, en canvi, es convertia en el dolent de la pel·lícula. Ell era l'amo de l'enfern! Del temut i terrible infern. Ell era l'amo de l'antitesi del cel. Deixen de banda, però la meua història personal i parlem una mica de la història de la humanitat. Parlem, precisament, una mica del cel. Aquest curiós lloc-situat, segons la tradició popular, sobre les núvols ha funcionat històricament com una llova que ha enclotat la consciència de les persones. Aquestes, en efecte, han mantingut la creença de que el cel és el paradís de la salvació eterna. Així, per exemple, el camperol de l'Edat Mitjana, per tal de guanyar-se el cel en vida, consentia tributar bona part de la seva collita als nobles i clergues de torn. I encara res si no es veia obligat a cedir la més «sana» de les seves filles. Porca misèria! Episodis com aquest eleva al màxim exponent la dolència innata de l'esser humà i el converteixen, curiosament, en el més cabrós dels dimonis. Per acabar, fora bo no oblidar un fet singular que va tenir lloc a certa vila veïna. Sembla ser que el capellà i quatre beates del poble van mantenir relacions comercials de compra-venta de trasts en el cel. Pobres donetes de Déu! Si elles ho sabessin que sobre els núvols no hi ha res més que una llova!

Jordi Sansó i Florit

Qüestió d'Empenta

Menorca, les Pitiüses i els municipis de Mallorca inclosos a la zona 5B, podran gaudir prest d'una forta empenta econòmica i social.

Fins el darrer dia d'aquest segle XX, any rera any, s'aniran recolzant i ajudant totes aquelles iniciatives, agrícoles o no, que puguin produir riquesa i llocs de feina a les zones rurals.

Mai com ara, el món rural de les Illes ha tengut una oportunitat com aquesta.

Els objectius són:

- Manteniment i creació de llocs de treball que elevin el nivell de rendes.
- Millora de les condicions de vida, hàbitat i desenvolupament cultural en la zona.
- Protecció i valorització del medi rural i del paisatge.
- Afavorir l'assentament permanent de joves en els nuclis rurals.

Accions:

- Infraestructura rural.
- Dotació d'obres per a la millora del món rural.
- Diversificació agrària.
- Foment de l'associacionisme agrari.
- Règim d'ajudes per a la petita i mitjana empresa.
- Accions a favor de la localització d'inversions productives.
- Lluita contra la desertització i l'erosió.
- Conservació d'Espais Naturals protegits i vida silvestre.
- Protecció i millora de la coberta vegetal.
- Prevenció i lluita contra els incendis forestals.
- Accions mediambientals i de recuperació de l'entorn en nuclis rurals.
- Renovació i desenvolupament dels nuclis rurals.
- Dinamització dels municipis rurals.
- Formació Professional Ocupacional.
- Formació d'ocupats.
- Accions específiques d'orientació i assessorament.

Per a més informació dirigiu-vos a:

**FEOGA-O
FEDER
FSE**

**Consorci per a la
dinamització econòmica
al medi rural - zona 5B -**

C/ Eusebi Estada, 145. 07009 Palma
Tels.: (971) 75 15 02 - 75 37 43 • Fax: (971) 75 53 23

GOVERN BALEAR

PLAN RENOVE II

EN FIAT

LE OFRECEMOS

LA MEJOR RELACION

CALIDAD PRECIO

DEL MERCADO

**CINQUECENTO SIENA
CINQUECENTO**

**700.000 PTS.
845.000 PTS.**

EQUIPAMIENTO DE SERIE: Cristales tintados, cristales traseros abribles, reloj digital, luneta térmica, tapón con llave, asiento abatible 2/3, etc...

**UNO STING 48 c.v
UNO DIESEL**

**945.000 PTS.
1.115.000 PTS.**

EQUIPAMIENTO DE SERIE: Radiocassete digital, cristales tintados, ventanas traseras abribles, luneta térmica, reloj, tapa guantera, etc...

**PUNTO 3p 555
PUNTO 5p 555**

**1.125.000 PTS.
1.195.000 PTS.**

EQUIPAMIENTO DE SERIE: AirBag, cristales tintados, apertura maleta desde el interior, asiento delantero con memoria, tapa guantera, etc...

• P.V.P. Península y Baleares (I.V.A., transporte e impuesto de matriculación, Subvención Oficial y promoción incluidos). Válido hasta fin de mes para vehículos en stock, no acumulable a otras ofertas en vigor.

FIAT

Concesionario Oficial

AUTOVENTA MANACOR, S.A.

Polígono de Manacor. (Junto ITV). Tels. 84 34 65 - 84 34 00. MANACOR

L'O.C.B. passarà a l'Acció per construir un país

Dia 6 de maig es farà una Diada en defensa de la llengua a Ciutat

12 ANYS D'ESTATUT D'AUTONOMIA, 12 ANYS MAL APROFITATS

1. Dotze anys després, no poden quedar aturats i impassibles, sinó que hem de passar a l'acció per reforçar l'autogovern i convalidar la nostra identitat, llengua i cultura. És necessari un impuls civic contundent en favor d'allò que denominam «construir un país»

2. Dotze anys després, no tenim competències en Educació, tot i tenir una llengua pròpia.

3. Dotze anys després, la immensa majoria dels alumnes, més del 70% encara se'ls nega el dret estatutari a rebre l'enseyament en llengua catalana.

4. Dotze anys després, el reconeixement de la insularitat just s'acaba de plantejar.

5. Dotze anys després, la «consolidació de les característiques de nacionalitat comunes» entre totes i cada una de les Illes Balears encara està gairebé per encetar.

6. Dotze anys després, la cohesió de la nostra societat en una sola i no en diverses per raons de llengua no s'abordat seriosament.

7. Dotze anys després, la Llei de normalització lingüística esta practicament per estrenar.

8. Dotze anys després, ningú ha vist el nostre màxim representant fent una crida per usar i estimar la nostra llengua.

9. Dotze anys després, no hem tengut l'exemple diàfan i coherent dels màxims representants dels poders públics -ni en la seva prèdica ni en la seva pràctica.

10. Dotze anys després, no s'han aprofitat ni poc ni molt les possibilitats de tenir institucions pròpies per crear consciència de poble, redreçar la llengua i consolidar l'autogovern.

11. Dotze anys després, no podem quedar

de mans aplegadas. Tots hem de reaccionar per no ser còmplices de tanta deixadesa i de les seves repercussions. Fins que no hi hagi un veritable clamor popular en favor de l'idioma, la identitat i l'autogovern, la situació només pot anar cap a pitjor.

12. Hem de passar a l'acció amb eficàcia, amb una mobilització pacífica, massiva i contundent de tota la gent mallorquina (actes als diferents pobles, adhesions d'entitats i particulars...) que culmini, en aquest proper trimestre, en una gran Diada per l'autogovern que recuperi l'esperit de 1977 i doni una nova empenta a l'afirmació de Mallorca com a poble.

Dissabte, dia 6 de maig, a les sis de l'horabaixa, tindrà lloc una gran CADENA HUMANA que recorrerà els principals carrers de Ciutat. Partirà de la Rambla i acabarà a la plaça Drassana, davant la seu del Govern Balear, on es llegirà un manifest en defensa de la llengua catalana, vos hi esperam a tots!

Joves vilafranquers emprenen la seva activitat al nostre poble

Es fa difícil donar una opinió sobre el perquè de les decisions que pren la nostra dia a dia. El que és cert però, és que des d'un temps cap aquí hem pogut veure com els joves empresaris de Vilafranca han escollit el sector dels serveis per emprendre la seva activitat econòmica i assegurar així un present i un futur millor, o al manco això és el que hauriem d'esperar.

El fet no s'acaba aquí, més si tenim en compte que els joves dels que avui parlem han escollit el Pla, i concretament el nostre poble, per desenvolupar la seva tasca diària. Alguns poden pensar que això es fàcil, encara que si avaluem les estadístiques podrem veure que aquesta zona no és la més desitjada per establir-hi un negoci, més bé és un lloc on hi predomina la emigració cap a centres urbans més grossos, com poden ser Palma o Ciutat.

Idò essent així, Es Moli Nou ha volgut reservar aquest espai per encorajar-los a tirar endavant aquesta iniciativa. El primer que es decidí fou en Joan d'Es Niu, qui fa uns dos mesos decidí, juntament amb un altre soci de

Sant Joan, obrir les portes del restaurant "Es Surtidor". Després de dos mesos de tenir l'establiment obert les coses comencen a funcionar-li i a mesura que transcorren els dies van fent nova clientela. Sembla ser que la por comença a esveir-se i tant les ambicions com les ganes de fer feina són grans. Durant la setmana serveixen menú a un preu bastant econòmic i el cap de setmana ofereixen els seus plats a la carta.

Papereria Rondalles

Allà on abans era l'estany, dues vilafranqueres que des de sempre havien estudiat i treballat a Ciutat i que només venien a Vilafranca durant el cap de setmana, na Catalina Rosselló i la seva germana, sa "Tita", han obert una nova papereria. Obriren a meitats d'aquest mes d'abril i si pot trobar tot tipus de material escolar i d'empresa, com puguin ser folis, regles, fitxers, etc., a més d'una ampla secció de llibres, revistes i diaris, dels que poden destacar els llibres infantils i de novel·la i la varietat de títols tant de diaris i revistes d'àmbit regional

Reportatge

i nacional. Tenen obert durant tots els dies de la setmana, inclòs el diumenge demati.

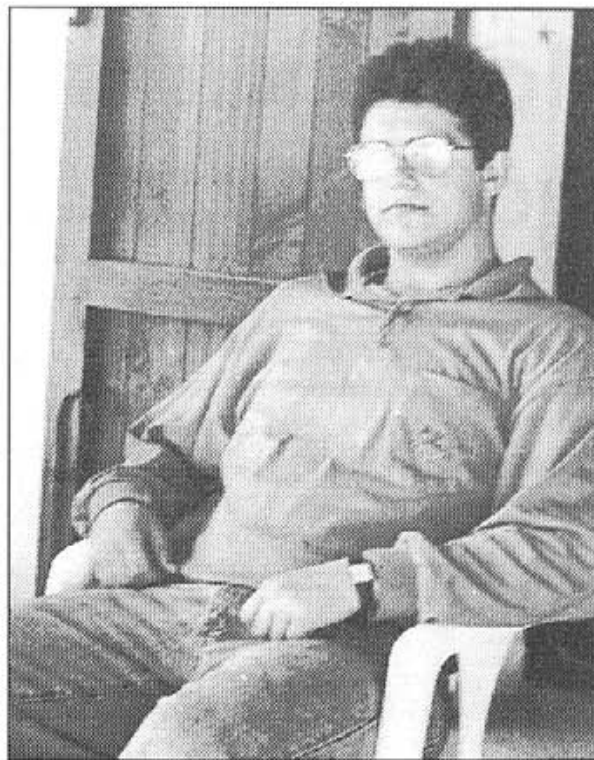
Bàrbara Sansó, fotografia

Ja fa temps que qui més qui manco coneixia les inquietuts que na Bàrbara Sansó tenia envers la fotografia i com qualsevol persona que estudia un ofici volia materialitzar-lo amb l'obertura d'un espai obert al públic, que donés qualsevol tipus de servei relacionat amb la fotografia. Després d'un llarg temps na Bàrbara ho ha aconseguit obrint les portes d'un local situat a la carretera, davant c'an Pedro "Ros", i allà hi farà tot tipus de revel·lats fotogràfics, així com reportatges i fotos tamany carnet, encara que ella prefereix sortir de l'estudi i decantar-se pels espais oberts a l'hora de plasmar les imatges. Na Bàrbara també té obert tots els dies de la setmana, inclosos els dissabtes.

Altres joves que també ho han fet

Seria el cas de gent jove com el cambrer del Bar Anit, Pere Gari, qui agafà part en el negoci del bar amb Amador "Senyoret", encara fa pocs anys. També per citar-ne alguns altres ho podríem fer amb en Joan Mascaró de s'Esquix, que, com en Pere Gari, en només 21 anys emprengué la seva activitat.

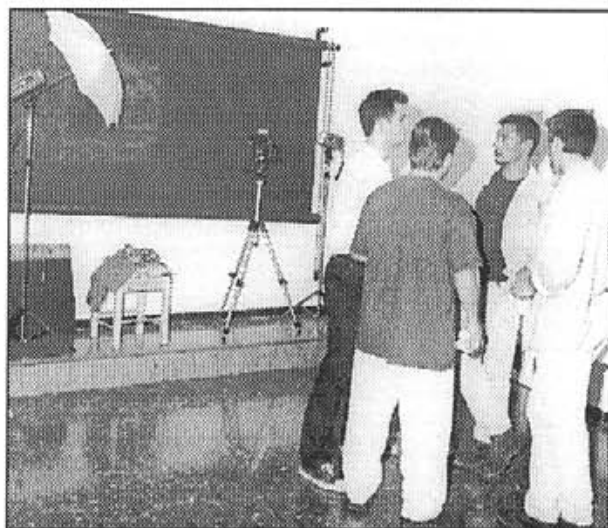
Dins el mateix sac hi podríem aficar en Bernat Estrany, del magatzem, que juntament amb el seu pare duu l'establiment, o un altre cas ben palés com podria ser el de les perruqueres Catalina i Margalida Mestre i n'Olga i Cristina Palet, l'esteticista Margalida Morlà "Molineta", que de ben jove edat decidiren fer de l'exemple costum, perdent la por a les dificultats que representa instal·lar-se a una zona tan difícil com pugui esser el Pla de Mallorca. Perdonau-me si en falta cap.

Pere Gari en només 21 anys comença la seva activitat

Durant el mes d'abril s'han obert dos nous establiments, una papereria i un estudi de fotografia

Des de fa un temps el nombre de joves que emprenen la seva activitat empresarial és major

Inauguració de l'estudi de Bàrbara Sansó

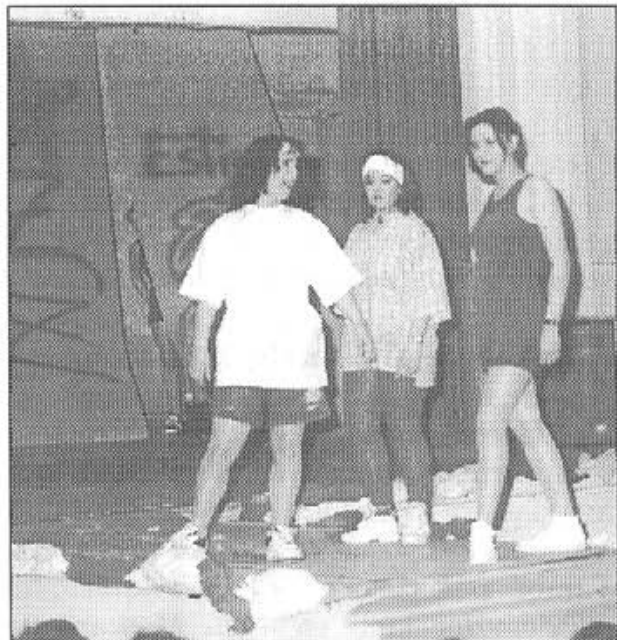
Jaume Català

Molta gent a la desfilada de moda de la Quinta del '95

Ningú es volgué perdre la desfilada de moda que feren la Quinta del 95 al saló parroquial el passat dia 9 d'abril. A l'acte si pogueren veure totes les tendències d'aquest any, inclosa la moda infantil, ja que hi desfilaren nins i nines que passaren roba de la tenda Ropits de Manacor.

Els components de la Quinta desfilaren roba de les tendes de Manacor, Amano, Hydra i d'Alou Palmer, aquesta darrera de Felanitx. Primer mostraren les modes d'estiu i esport, passant per la roba hippy, vaquera i acabaren amb la de vestir. A l'acte hi assistiren més de tres-centes persones.

CERTIFICATS PER CARNETS DE CONDUIR I ARMES

**Plaça de l'Església, s/n
(Davant Bar Ca'n Miquel)
PORRERES**

Telèfon: 65-56-91 (Cridau els vespres)

Horari: Tots els divendres de 6 a 8 de l'horabaixa.

***El seu equip de sempre
Dr. D. Vicenç Torres***

OSCA MAQUINARIA S.A.

Gremi Teixidors, 35, 07009 Palma de Mallorca

Es necessita

ADJUNT A DIRECCIO

Que es pugui capacitar per Direcció en tres anys

- * Aptituds per comprensió i memorització de característiques de diversa maquinaria Agrícola i d'Obres Públiques.
- * Bona sociabilitat i eficàcia dialèctica per per executar operacions de venda.
- * Agilitat per la logística de importació respecte a Suministradors i Transportistes.
- * Anglès elemental parlat i desitjable també escrit.
(Garantizam negociació confidencial. Podeu enviar Curriculum, preferiblement manuscrit, en sobre "Tancat a Direcció" tancat dins un altres sobre)

Vilafranca en contra de l'abocador de Son Nuviet

El debat sobre incineració celebrat el passat dia 24 de març a Vilafranca fou tot un èxit. Prop de 150 persones - fet poques vegades vist fins aleshores en un poble com el nostre - hi acudiren, animades, per escoltar les opinions contraposades dels seus protagonistes: en Carles Amengual, metge i biòleg, d'una banda, i n'Antoni Morano i n'Àngel Fernández, el primer, encarregat de la gestió de residus sòlids del CIM, el segon, gestor de l'empresa TIRME, de l'altra. Dins un ambient ja ben encalorit per la temàtica que es tractava, el metge Carles Amengual, brillant en la seva actuació, va posar de relleu la poca consistència dels arguments dels seus dos «companys» de taula. Amb un convenciment i una tranquil·litat serena constants, i, a més, amb un llenguatge net i clar, que l'acostaren al públic assistent, va aconseguir demostrar el perill brutal que suposa el procés de la incineració, tot donant a entendre que la millor alternativa n'era el reciclatge. N'Antoni Morano i n'Àngel Fernández, per la seva banda, feren un paper ben magre. Acompanyats d'uns nervis traicioners que es traspuaven en la seva fesomia, no aconseguiren arribar al públic, ni aquest ja va voler que hi arribassin. Insegurs i amb la incoherència d'un discurs que els deixà al descobert ja des dels inicis de l'acte, només frissaven de partir. Alguns comentaris que el senyor Antoni Morano féu sobre aquest aspecte al moderador Antoni Llompart així ho donaren a entendre. El moment culminant d'aquesta

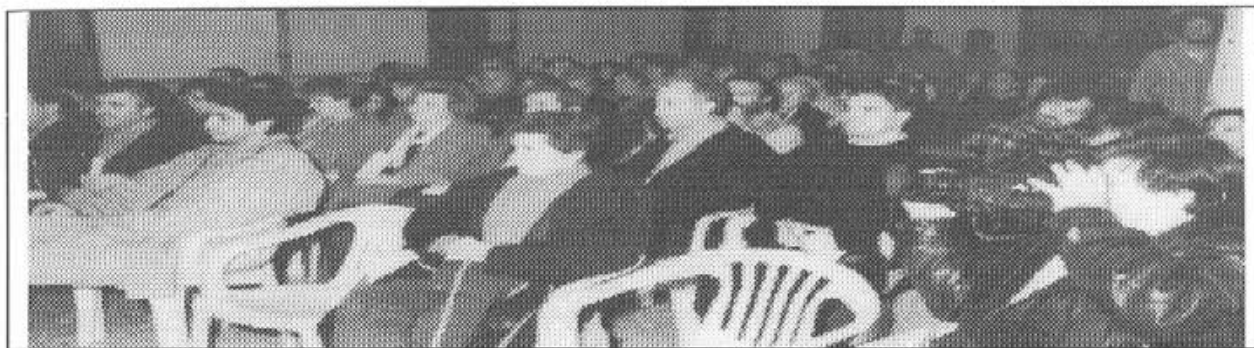
● **Prop de 150
persones
assistiren a la
conferència
organitzat per
Es Molí Nou**

● **Les
intervencions
dels ponents i
del públic
escalfaren
l'acte**

primera part del debat fou, sens dubte, l'ocasió en què els dos amics «inseparables» qualificaren en Carles Amengual de «màgic de les xifres». Aquest, bo i donant-los mala vida per això des d'aquest precís instant, i ja no aturant-se fins a l'acabament de la sessió, deixà ben clar que de «màgics de xifres» allà només n'hi havia d'una casta: ells dos. Els «inexplicables» errors en uns comptes de dividir simplíssims que fins i tot als lots de deu anys podrien fer ben bé sense la necessitat d'haver de recórrer a la calculadora, i que apareixien al seu «Estudi

d'Impacte Ambiental de l'Abocador de Cendres» (tot no sabent que 598 t/dia de cendres dividit per les 24 tonelades de capacitat dels camions, són 24 camions diaris i no els 17 que ells manifesten) deixaren ben clar de quin peu es calçaven aquells personatges. Potser, com els replicà en Carles Amengual, en el moment de fer les divisions, en lloc de beure's un tassó d'aigua, se'l begueren d'un altre líquid...

La millor intervenció de totes fou, però, la del públic, un públic ben convençut que NO VOL NI INCINERACIÓ A SON REUS NI ABOCADOR DE

L'acte es feu a ca ses Monges

Amb el seu torn, algunes qüestions bàsiques quedaren del tot aclarides, com per exemple la qüestió de la definitiva ubicació de l'abocador de cendres. Intentant defugir una contesta clara a una pregunta tan simple com aquesta, tanmateix n'Àngel Fernández va arribar a admetre que, tot i que el Consell encara no havia signada aquesta ubicació, ell creia que es faria a Son Nuviat. Una dona del públic, mirant de fer veure que la gent no era beneïta, i que no els prenguessin per tals, va dir al senyor Fernández: «Si la vostra empresa ja té comprat el clot, per favor, admeti-ho d'una vegada: no l'han comprat debades, sinó per dur-hi les cendres. ¿O és que llavoneses vostès hi aniran a nedar, si els del Consell no els concedeixen de fer-hi l'abocador?»...

Aclariment al sr Morano

Tot just començar el debat, el senyor Morano va dir, amb un paper de «víctima» que impressionà la verge sensibilitat de tots els assistents, que a la fi havia decidit venir al debat, tot i sent conscient que qui l'havia convocat -la revista «Es Moli Nou»- havia mostrat una parcialitat evident en la temàtica de la incineració, tot fent propaganda en contra però no a favor.

Dues coses li voldriem dir, senyor Morano: primer de tot, donar-li les gràcies per haver llegit la nostra revisteta, que

crèiem que no tenia un abast tan gran i que tanta gent -sobretot, gent del seu «renom» i «categoria»- es mostràs interessada per les seves pàgines. Això és bona senyal; en segon lloc, dir-li que la revista «Es Moli Nou», i a diferència d'altres revistes que tots coneixem, **MAI NO HA FET CENSURA DELS ESCRITS QUE S'HI PUBLIQUEN MENTRE HI HAGI UN SIGNANT D'ALLÒ QUE S'EXPRESSA.** «Es Moli Nou», com a entitat progressista i ben interessada pels problemes dels mallorquins, **HA ADOPTAT I ADOPTARÀ UNA POSICIÓ RADICALMENT CONTRÀRIA A LA INCINERACIÓ I A L'ABOCADOR DE CENDRES DE SON NUVIAT.** Ara bé, senyor Morano, no confongui les coses. Si vostè o el que sigui ens hi duen un escrit a favor de la incineració, ben signadet, l'hi posarem. No hi ha cap problema. Això, però, no vol dir que després no li ho desmuntem amb un altre escrit contrariant: la veritat, no ho dubti gens, sempre guanya a la mentida.

Agraïments

«Es Moli Nou» vol donar les gràcies a tota aquella gent sense la qual el debat del passat divendres no s'hagués pogut dur a terme:

- a en Carles Amengual
- als senyors Morano i Fernández
- al moderador, Antoni

Llompert, excel·lent en el seu paper.

- a tot el públic assistent i, en especial, als pocs joves que s'hi mostraren interessats (i, d'entre ells, a en Miquel Sansó Florit i a en Sebastià «de sa Penya», lluitadors incansables, tot i ser joves: és que avui dia «ser joves» és sinònim de «passotisme» i «despreocupació pel futur», almenys a Vilafranca).

- a l'Ajuntament de Vilafranca, per la col·laboració i ajuda incondicional que ens va aportar en tot moment

- a la Coordinadora de Son Nuviat, però sobretot, a en Tomeu Català i Bauzá, home lluitador com no n'hi ha, per la feina que va fer a l'hora d'acondicionar l'aula per al debat.

- a les Monges de la Caritat, per deixar-nos sense cap tipus d'impediment tot aquell material que haguérem de menester (taules, pissarra, les cadires dels autors del debat, etc.)

- a n'Antònia «sabatera» i a na Bàrbara Sastre, també per la seva important col·laboració.

- a «Ràdio i Televisió la Vila», per haver gravat i filmat tot l'acte.

- a en Tomeu Huguet (d'«Es Gimnàs»), fantàstic, a na Magdalena Mayol, dona valenta, i a tots aquells que es decidiren per parlar clar i sense embulls al debat.

Redacció

Fotos: Joan Jaume

El Ram i Pasqua queden darrera

Canvia es color d'es casco per segons qui l'ha comprat, emperò no ha canviat es fer rubiols de brossat i panades per a Pasco.

Fa moltíssims d'anys que s'usa fer panades (que per cert toca fer-les sense llevat) quan venen les festes de Pasqua, i també robiols i mones de Pasqua, i tortells i ous de xocolata i crespells, etc.. Però s'ha perdut una costum també molt antiga que és la de fer el «Sol-pas», no sé com s'escriu ni sé on he d'anar a cercar-ho, i que molts de joves no han vist mai.

El «Sol-pas» solia passar el diumenge demati després de l'ofici, que el deien més demati que ara i, quan havia passat el «Sol-pas», tothom o quasi tothom berenava de frit de sang i freixura i era lo mai vist, perquè no hi havia frit tant bo de tot l'any com el del dia de Pasqua, no sé si era perquè durant l'any menjaven més i sa panxada mos durava quasi tot lo dia, n'hi havia molts que no anaven a dinar perquè fins a l'horabaixa les durava la panxada, i es vespre per sopar menjaven les panades (altres les tastaven quan les treien des forn) i allò sí que també ho era bo, perquè retessin més, i quan xepaven una panada, la ganiveta

● En Jaumet d'es Forn ens explica la desaparició del "Sol-pas" en temps de Pasqua

s'aturava a mitjan panada perquè hi trobava un os i ja es xepava malament. Ara ja no n'hi posen d'ossos, tot són panades sense os, i si hi ha dos sostres millor que un, i quan la xapes surt un tall molt net. Ah! I llavors molt primes de pasta.

Record que quan feien seixanta o setanta panades, hi posaven quatre o cinc talladets de carn (amb os i tot), tres o quatre talladors de xua i dos o tres talladons de sobrassada, i eren com a mel, més bones que sa mel, però no en podia menjar fins que es «Sol-pas» hagués passat a beneir-les, perquè hi havia una costum de que havies d'entregar un billet on constava que havies anat a combregar, i s'escolà l'enfilava i llavors es

rector beneïa ses panades i hi amollaves una pessa de 4 o una de 2 (5 cèntims) a dins es poalet de l'aigua beneïda i ja podies menjar panades.

El billet deïa: «Ha combregat amb mi, Pasqua de 1926. Parets, Ecònom. El darrer me pareix que va esser l'Ecònom Obrador, no estic segur.

Fa temps passava es Sol-pas i es nins sortien al portal i sa mare amb so davantal esperaven que s'aturàs

Ja fa estona que no s'usa Es beneir les panades; diven llengües enterrades: Aquesta costum s'ha fusa.

Jaume Nigorra

ELS MISSIONERS HI SÓN SEMPRE

Dels aspectes positius del 94 els mitjans de comunicació destacaren la solidaritat dels espanyols, i dins aquest camp, que els missioners feia estona que hi eren.

Mai la TV havia parlat tant dels missioners, ni d'aquesta manera. Un dels mitjans s'exclamava, amb signes d'admiració, de com destribueixen el temps els missioners. Els capellans, deia, dediquen el 15% al culte i el 85% a tasques de desenvolupament. Si són seglars o religiosos, només un 5% a tasques específicament religioses i el 95% al desenvolupament.

Així ho veuen des de fora. Vist des de dins, diria que el missioner, dedica el cent per cent del seu temps i tota la seva il·lusió a s'anunci de Jesucrist. ANUNCIAR, que és donar a conèixer, fer a sebre, mostrar, oferir, de cap manera imposar, ni conquerir. El quid de la qüestió està en el COM es fa l'anunci. Si em permeteu una resposta clara, diria: el missioner anuncia que Déu és un Pare que ens estima, amb fets, testimoni i paraules.

Primer, fets. Quan trob una persona amb fam i li vull mostrar que Deu l'estima (això és evangelitzar) no ho farà amb consells, promeses per a més endavant, etc. Només hi ha una resposta possible: donar-li menjar. Amb un afegit: capacitar perquè es puguin valer per si mateixos. Fets i testimoni. Ni l'un ni l'altre els tenim en exclusiva els creients. Les ONG, per exemple, mostren enfillos de fets idèntics als dels missioners, sovint realitzats conjuntament, ONG i missions. I els testimonis de tants cooperants (no sempre dels «tècnics» amb sous que consumeixen molts pressuposts) solen ésser admirables.

Ara bé, el testimoni del missioner és el testimoni de la fe. Hi són sempre i per ara, surt a una mitjana de dos per mes que hi deixen la pell. Dos màrtirs cada mes. Màrtir que precisament vol dir testimoni. Testimoni del que anuncia.

Per això hi són sempre, arreu del món. Les mateixes ONG saben, per experiència, que els camins oberts pels missioners són els més curts i de més eficàcia per arribar als qui necessiten l'ajuda. I que sempre els troben oberts i transitables, sense gelosies ni protagonismes que minvin els bons resultats. Un aspecte poc divulgat del camp missioner que el 94, amb els greus esdeveniments viscuts, va posar damunt fulla.

La diada de MALLORCA MISSIONERA, que celebrarem el 14 de maig, ens recorda que els missioners ho són sempre o que necessiten la nostra ajuda. Però alerta, que massa sovint

Jaume Roig, missioner vil·franquer

«ajudar» s'agafa com eufemisme per demanar doblers no són la primera necessitat de les missions.

No hi ha missions sense missioners, homes i dones, batiats que moguts per la seva fe volen anunciar Jesucrist de la manera i acceptant les conseqüències que facin creïble l'anunci. Capellans, religiosos o seglars que oferesquin un mínim de tres anys continuats a la tasca missionera. També per a tota la vida, mitjançant un dels Instituts religiosos missioners. O sigui, que les missions necessiten persones. Sense persones poca vasa hi fan els doblers.

I animació missionera. Quan un diu que se'n va a missions provoca diverses reaccions: «Està malament des cap», «no sab què es fa». I si és un capellà apreciat pel poble, s'afegeix: «El Bisbe no té es cap bé». També: «ets un valent», «coratge», «compta amb sa meua simpatia», «t'admir», «m'agradaria tenir es coratge i sa fe que tu tens». Uns animen. Fan animació missionera. Que també suposa informar, donar a conèixer la realitat de les missions.

I pregària. La més gran aportació dels creients. Llavors si, en quart lloc, l'economia juga el seu paper. Que els missioners dinen cada dia. I espenyen sabates. I compren llibres. Ara que ningú digui: «jo no puc ajudar més que amb doblers». Ni sols amb pregària i doblers. La majoria, per raons d'edat, salut, circumstàncies familiars, professionals, etc. no es podran oferir com a missioners. En canvi animar, o desanimar, no sols és possible, sinó situació que sovint hem d'enfrontar i resoldre d'una manera o de l'altra. Llavors si, doblers. No per tranquil·litzar consciències. Sinó per completar el compartir. Compartim pregària, temps, curolles, simpatia, i també doblers.

Miquel Mulet Coll

NOTA: Si necessitau, ara o a qualsevol temps, més informació, o més suport gràfic, de bon gust posam a la vostra disposició tot quant tenim a la Delegació Diocesana de Missions. Som a Ciutat, carrer Seminari, 4 - Tlf. 71 34 60 - Fax 72 66 61

«LLIBERTAT»: FRONT COMÚ EN CONTRA DE LA VIOLENCIA I LA IGNORÀNCIA

PER ES BANYARRRIQUER

El «normalisme» és la gran malaltia de la nostra època. És el càncer psicològic, la pesta que, sense que gairebé ni ens n'adonem, ens va envoltant amb els seus mortífers tentacles. Ai, aquest «normalisme», aquestes «normes» dictades per una societat que ja no pensa i manejada hàbilment pels fils maniqueus d'un mordaça capitalisme que ens ha travessat la medulla de daltabaix, i del qual molts ja mai no es podran escapolir! Pobres ignorants! Pobres bèsties immunes al servei de la mentida i les ganes de pressumpció superficial! Sense originalitat no ets res! Sols una peça més dins l'engranatge prefabricat. Entre ells i les peces de dominó manejades pel jugador amb ànsies de victòria, no hi ha cap diferència. Objectes iguals. Tots iguals. Així no molesten ni empenyen. I ai d'aquell que vulgui infringir la «norma»! Ell serà el Dolent. Ell és el malvist, ell és el focus de les crítiques dels xafarders que sols saben parlar amb foc coent i roent d'aquells que no fan el mateix que ells. Cervells exprimits, posats dins una capseta petita i tancats amb clau-i-pany. Cap-quadrats. Joves de vint anys que ja pareixen de vuitanta. I gent de trenta i quaranta que fa molt de temps, molt, que ja és ben morta...

Ara, un fragment original i atrevit de l'escriptor Charles Bukovski («Un mal viatge», dins «Erections, Ejaculations, Exhibitions and General Tales of Ordinary Madness»):

«No vos heu aturat mai a pensar que el LSD i la televisió en color arribaren per al nostre consum més o menys al mateix temps? ens arriba tota aquesta intensitat explorativa de color i, què feim? prohibim una cosa i usam l'altra, la televisió, sense cap mena de dubte, és inútil en les mans actuals (...)

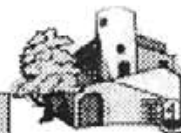
El LSD també et pot matxacar perquè no és terreny adequat per a empleats lleials. u na vegada pres, el mal àcid, com les males putes, et pot liquidar. la ginebra cassolana, l'aiguarent de contrabàndol, també tengueren la seva època. la llei crea la seva pròpia malaltia dins mercats negres metzinosos. però, al cap i a la fi, la majoria dels mals viatges es fan perquè l'individu ja ha estat deformat i enverinat prèviament per la mateixa societat. si un home està preocupat pel lloguer, el pagament a terminis del cotxe, els horaris, una educació universitària per al seu fill, un sopar d'un parell de mils de pessetes per a la seva allotja, l'opinió del veïnat, lluitar per la pàtria o allò que passarà a l'estimada monarquia, una pastilleta de LSD probablement et faci tornar boig, perquè, en certa manera, ja hi està, boig, i només aguanta les marors socials a través dels reixats de fora i els sords martells que el fan insensible a qualsevol pensament individualista. un viatge, un bon viatge, exigeix un home que encara no estigui engabiàt, un home encara no destruït per la gran Por que fa funcionar tota la societat (...)

un viatge de LSD et mostra coses que no abarquen les regles. (...) l'herba sols fa més suportable la societat present. El LSD és una altra societat en si mateix. si tens tendències socials, potser etiquetis el LSD com a droga «al·lucinògena», la qual cosa fa que

sigui molt fàcil eliminar i oblidar la qüestió. però això d'«al·lucinació», la seva definició, depèn del pol des d'on operis. tot allò que et succeeix en el moment en què ho fa, constitueix la realitat mateixa, ja sigui una pel·lícula, un somni, una relació sexual, un assassinat, que et matin o bé que prenguis un gelat. les mentides s'imposen més tard; allò que passa, passa. i punt. al·lucinació és sols una paraula del diccionari i una traveta de la societat. quan un home es mor, per a ell és un fet molt real. per als altres, no és sinó mala sort o quelcom que s'ha d'esquivar. la funerària se n'encarrega, de tot. quan el món comenci a admetre que TOTES les parts s'ajusten al tot, aleshores començarem a tenir una oportunitat. tot allò que veu un home és real. no va posar-ho allà una força externa, ja era allà abans que ell nasqués. no l'acusen perquè ho vegi ara, no li retraguen que es torni boig perquè l'educació i les forces espirituals de la societat no foren suficientment sàvies per dir-li que l'exploració mai no acaba. no li digueu que tots hem de ser unes merdetes encaixonades dins el nostre abecé i res més. no és el LSD la causa del mal viatge: va ser ta mare, el teu president, l'al·loteta de devora ca nostra, el gelater de les mans brutes, un curs d'àlgebra o anglès obligatoris, va ser la pudor d'una cagarada del 1926, va ser un home amb el nas massa gros quan et digueren que els nassos llargs eren lletjos; va ser un laxant, va ser la brigada Abraham Lincoln, varen ser els caramells i les galletes, va ser la cara de F. Delano Roosevelt, varen ser les gotes de llimona, va ser haver de treballar com un ase deu anys a una fàbrica i que després et fotessin una potada al cul per haver arribat un dia cinc minuts tard a la feina, va ser aquell vell idiota que et va ensenyar història quan feies sisè, (...), va ser una llista de trenta pàgines de llarg i sis quilòmetres d'ample.

un mal viatge? tot aquest país, tot aquest món, és un mal viatge, amic. però et fotran dins la presó si prens una pastilleta.»

Originalitat i manca de pudor a l'hora de dir allò que pensa són dues característiques fonamentals de Bukovski, un escriptor mort fa poc que va escriure sobre allò que va veure, sobre allò que va pensar, sense pors. Un personatge estrany, certament. Alcohòlic des de molt jove, des de sempre, diria jo, va freqüentar els barris més pobres de Los Angeles, ciutat a la qual es va desplaçar des d'Alemanya quan només tenia dos anys. Els personatges que crea són individus asocials i individualistes, escèptics davant una societat aliena i en la qual el treball només representa l'explotació de l'obrer per part de l'empresari. Són éssers que van contra-corrent, que fan tot allò que aquesta societat considera mal fet: sexualment, macabres i desequilibrats, masclistes i fogosos; addictes a l'alcohol, al vi i al whisky; amants del vici del joc (sobretot, les carreres de cavalls), poc-feiners i amb un nomadisme itinerant en la vida i el treball... En definitiva, personatges marginats i malvists, tal com va ser ell mateix. Una cosa vos puc assegurar: si qualche vegada el llegiu, xerrareu tot sols més d'una vegada... I amb raó.

Vilafranca acollirà una prova de l'onzé Pla de Mallorca

Com l'any passat, serà l'etapa contra el rellotge Vilafranca-Es Cruce

Com ja va passar l'any passat, l'edició de onzé Pla de Mallorca que començarà el passat dissabte dia 22 a Sineu, acabarà amb una etapa contra el rellotge entre Vilafranca i el Restaurant Es Cruce.

Les novetats del Pla d'enguany són que les etapes seran continues durant el cap de setmana, es a dir hi haurà curses el dissabte i el diumenge, a més que s'han retallat les distàncies i el nombre d'etapes a disputar. Una altre novetat és la separació de les proves en dues curses: la primera serà la destinada a les categories de veterans i la segona pels juvenils i aficionats.

Les etapes que seguiran a les de Maria de la Salut i les de Sencelles que ja s'han disputat (encara que a l'hora d'escriure aquesta crònica no s'haguera disputat), són les de Sineu, Muro, Petra i Vilafranca. Aquestes dues darreres marcaran les diferències, més si tenim en compte que enguany l'etapa de Petra acaba damunt el puig de Bonany

i el que allà quedi en la primera posició, encara tindrà molta feina per defensar el mallot groc que acredita al primer de la general, ja que la contrarrellotge de la Vila es llarga.

Pocs vilafranquers

Si tenim en compte el gran nombre de corredors d'inscrits a les files de la Societat Deportiva de Vilafranca, veurem com el nombre de vilafranquers és reduït. El nombre total de ciclistes és de vint-i-tres i de vilafranquers només ni participaran vuit.

El qui té millors possibilitats de fer un bon paper és Antoni Mascaró "Calot", qui sembla estar en un molt bon moment de forma. Val recordar que en el Memorial Llorenç Seguí que es disputa a Maria de la Salut, Antoni quedà en la cinquena posició i abans i durant la prova patia un considerable mal de cap i un estat febril. Recuperat d'aquella malaltia no ha aturat l'entrenament i té moltes possibilitats de millorar la novena posició que aconseguí l'any passat.

En la categoria de veterans també donaran per parlar en Miquel Vidal i en Gabriel Rosselló.

VOLEIBOL

Les cadets guanyen 3-0 al Rafal Vell B

Així com van passant les setmanes es pot veure la bona evolució que duen les jugadores cadets. En el darrer partit jugat a Vilafranca aconseguiren guanyar per 3-0 al Rafal Vell B i ara estan situades a la tercera posició amb tres punts menys que el primer i dos menys que el segon, tot i que el primer duu un partit menys i el segon un de més. Les jugadores d'en Damià Gustí tenen tots els números per col·locar-se en segona posició perquè disputaran el pròxim partit contra el darrer classificat, mentre que el GESA encara ha de jugar contra el Manacor.

Competicions escolars

L'equip Alevi Femení encara no ha aconseguit cap victòria en els vuit partits que ha disputat. En canvi els jugadors de l'Infantil Masculí han aconseguit fer-se amb dues victòries i han perdut els altres quatre partits que han disputat. El Alevins masculins com que en el seu grup només hi ha dos participants podem dir que han perdut els dos encontres disputats i estan en la segona posició.

El primer equip no aixeca el cap

Els cadets guanyen 0-4 al colista, l'Algaida

Dels darrers quatre partits que ha disputat el primer equip del C.F. Vilafranca només un ha estat guanyat, el primer, el altres dos empatats, un d'ells amb el colista Porreres, i el darrer que disputaren a Ses Salines acabà en victòria dels locals per 3-0. L'equip es manté a la meitat de la taula classificatòria amb 27 punts, vint menys que el líder Casa Miss Jotul.

El cadets, entrenats per en Montserrat i en Llorenç, aconseguiren guanyar per 0-4 a l'Algaida, darrer classificat. A més el conjunt local aconseguí un meritori empat amb el Petra, que llavors era el tercer classificat.

Els infantils continuen la seva línia eficaç i han guanyat tots els partits que han disputat excepte el darrer contra el Margaritense qui els guanyà al poliesportiu d'Es Moli Nou per 1-2.

Els al·lots del Futbol 7 Benjamí han estat bastant encertats, guanyant tres dels quatre partits que han disputat. Perderen contra el Binissalem i per un contundent 6-1.

Els qui no són tan regulars són els Alevins. Dels vuit punts que han disputat només n'han aconseguit un, el que feren en el camp del San Cayetano quan empataren per 4-4. La derrota més desgraciada fou la que reberen de l'Esporles, 13-1. En el darrer partit haguessin pogut obtenir la victòria però acabaren perdent per 1-2 contra el Son Canals.

Classificacions

FUTBOLET

- 1- Lluïll.....23
- 2- Mascaró..... 8
- 3- Barceló..... 2

FUTBOL 7 Alevi

- 1- Emiliano.....28
- 2- Noel.....25
- 3- Mateu.....10

FUTBOL 7 Benjami

- 1- Ramis.....24
- 2- J. Miquel.....15
- 3- Andreu..... 5

INFANTILS

- 1- Mas.....36
- 2- Sitges.....21
- 3- Rafel.....16

CADETS

- 1- Pep..... 5
- 2- Esteve..... 4
- 3- Salom..... 4

REGIONAL

- 1- Tià Julià..... 8
- 2- Toni..... 8
- 3- Font..... 3

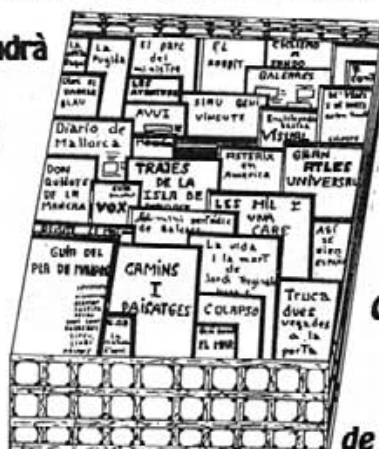
REGULARITAT

- 1-Carrión.116 pts.
- 2-T.Julià.115 pts.
- 3-Alcover.112 pts.

I MERCAT DEL LLIBRE A VILAFRANCA

30 D'ABRIL, A LES 10 HORES, A LA PLAÇA MAJOR

intervindrà
en
Gabriel
Janer
Manila

Conta
Contes
amb
Nati
de Grado

Ho organitzen: Biblioteca Pública de Vilafranca,
Col·legi Públic "Es Cremat" i A.P.A.

Hi participen: -Llibreria Xaloc -Drac Màgic -Quart Creixent
-Totem -Born de Llibres -Taura
-Llibreria Sagitari -Papereria Rondalles -Ca'n Caminer
-Editorial Moll -L'Auba

Ho patrocinen:

La Caixa Centre Coordinador de Biblioteques (CIM)
Ajuntament de Vilafranca

MANCOMUNITAT DEL PLA

El servei de Promoció Econòmica té com objectiu promoure accions que possibilitin un desenvolupament econòmic del Pla. Part d'aquestes accions van encaminades a disminuir l'atur de la nostra comarca.

En el sentit de pal·liar la manca d'oficina de l'INEM i per proporcionar al ciutadà un instrument que faciliti el procés de cercar feina es va crear la BORSA DE TREBALL de la Mancomunitat Pla de Mallorca.

La BORSA DE TREBALL és per una banda una eina de col·locació per qui és a l'atur i per qui encara que tingui feina, desitgi trobar altre ocupació que s'adapti millor a les seves qualificacions professionals o al seu desig personal, i per altre banda és un recurs que agilitza el procés de recerca de treballadors per part de l'empresari proporcionant-li el contacte amb els treballadors del perfil professional que es sol·licita en cada oferta de feina. El interessats en apuntar-se, fer una entrevista o trobar un treballador determinat pot adreçar-se a les oficines de la

Defuncions

Llibres escollits per na Margalida Sansó

«NO PONGAS TUS SUCIAS MANOS SOBRE MOZART» I «COR DE GOS»

Manuel Vicent és l'autor de «No pongas tus sucias manos sobre Mozart». És un recull de vint-i-dos contes en què fa una crítica a la societat actual i al progrés d'una manera sarcàstica. L'historieta que dona nom al llibre tracta d'un pare «progre», que ho comporta tot als seus fills fins que agafen un disc de Mozart. O la mare de família que va a un concert dels Rolling Stones per veure el sacrifici d'una allota, però queda decebuda quan no es compleix.

Manuel Vicent té el premi Alfaguara de novel·la amb «Pascua y naranjas», premi «González Ruano» de periodisme, i, el més important de tots, el premi «Nadal» de 1986 per «Balada de Cain».

L'autor de «Cor de gos» és Mikhaïl Bulgàkov, d'origen ucraïnès. És un dels escriptors russos més importants del segle XX. És autor de «La guàrdia blanca», «La fugida», «L'illa porpra». Però l'obra més coneguda és «El mestre i Margarida».

La novel·la tracta d'un ca del carrer famolenc i mort de fred que és acollit per un estafador professor. Al cap d'un parell de dies, succeeix un fet inesperat i li transplanten el cervell i altres «parts» d'un condemnat a mort per assassinat. Ja podeu imaginar-vos el que segueix.

Mikhaïl Bulgàkov fa una crítica contra el sistema comunista i les seves lleis. El ridiculitza de tal manera com «El Pravda» fins a «La comunitat d'habitatges». Aquests dos llibres, els podeu trobar a la Biblioteca de la Vila.

Mancomunitat Pla de Mallorca del C/Hospital, 28 de Petra o telefonar al 830441 de dilluns a divendres de 9 a 14 hores.

Bernat Amengual Font
mori dia 28-3-95 als 79 anys

Francesca Borràs Morro
mori dia 31-3-95 als 92 anys

Rafel Febrer Jaume
mori dia 8-4-95 als 75 anys

Jaume Mayol Tomàs
mori dia 11-4-95 als 76 anys

Miquel Gelabert Mestre
mori dia 16-4-95 als 80 anys

Josép Barceló Pastor
mori dia 16-4-95 als 43 anys